

РЕШЕНИЕ №9

Гр.София, 19.11.2012 год.

АПЕЛАТИВЕН СПЕЦИАЛИЗИРАН НАКАЗАТЕЛЕН СЪД, трети състав,
в открито съдебно заседание на осемнадесети октомври през две хиляди и
дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВЕСЕЛИНА ВЪЛЕВА
ЧЛЕНОВЕ: НЕЛИ СИГРИДОВА
КРАСИМИРА РАЙЧЕВА

след като разгледа докладваното от съдия РАЙЧЕВА ВНЧД №183 по описа
на АСНС за 2012 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.341 ал.1 и Глава 21 ва от НПК.

С Разпореждане от 20.08.2012г. Специализираният наказателен съд – гр.
София Втори н.с-в, на основание чл. 250 ал.1 т.2 от НПК е прекратил
наказателното производство по НОХД №1166/2012г. в частта му касаеща
повдигнато обвинение за престъпление по чл.321 ал.6 от НК срещу Р. Д. В. и
Б. Ю. А. с мотиви за несъставомерност на деянието.

Против разпореждането на СНС е постъпил частен протест
№559/05.09.2012г., изготвен от прокурор от Специализираната прокуратура, в
който се излагат съображения за неправилност на съдебния акт. В протеста
се излагат мотиви, че по отношение текста на чл.321 ал.6 от НК не следва да
се прилага буквално тълкуване в предвид действието на чл.5 от Конвенцията
на ООН срещу транснационалната организирана престъпност, която
предвижда, че е възможно съществуването на престъпно сдружение между
двама души за извършване дори само на едно престъпление при наличието на
останалите условия предвидени в законите – наличието на „тежко“
престъпление. Твърди се също, че в конкретния случай са повдигнати и
обвинения за няколко деяния по чл.286 ал.1 от НК, свързани с набедяването
на свидетеля Непомнящий в извършването на престъпление спрямо В., които
съобразно чл.26 ал.1 от НК са структурирани като продължавано
престъпление. Протестът се поддържа от представителя на АСП.

Въззивният съд, като се запозна с протеста, приложенияте по делото доказателства, както и съображенията на страните изложени в съдебно заседание, счита същият за процесуално допустим, а разгледан по същество НЕОСНОВАТЕЛЕН, тъй като в действителност в конкретния случай са налице предпоставките по чл.250 ал.1 т.2 от НПК досежно обвиненията по по чл.321 ал.6 от НК.

С обвинителен акт ПД 79/2012г. на Окръжна прокуратура гр.Варна пр. пр. №1615/2010 по досъдебно производство №197/2010 на ОДМВР гр.Варна срещу подсъдимата Р. Д. В. е повдигнато обвинение за престъпления както следва : по чл.321 ал.6 от НК, по чл.286 ал.1 вр. чл.20 ал.2 вр. чл.26 ал.1 от НК и по чл.360 вр. чл.26 ал.1 от НК, а срещу подсъдимия Б. Ю. А. е повдигнато обвинение за престъпления както следва : по чл.321 ал.6 от НК и по чл.286 ал.1 вр. чл.20 ал.4 вр. чл.26 ал.1 от НК

Обвинителния акт на Окръжна прокуратура гр. Варна ведно с делото е внесен в СпНС от Специализираната прокуратура с №559/20.07.2012г. на основание чл.411а от НПК и въз основа на материалите е образувано НОХД №1166/2012г. по описа на СпНС 2 ри състав. С разпореждане от 20.08.2012г. на съдията-докладчик е прекратил наказателното производство на основание чл.250 ал.1 т.2 от НПК в частта му досежно обвиненията в престъпление по чл.321 ал.6 от НК спрямо Р. Д. В. и Б. Ю. А., тъй като е счел, че сговарянето между двамата обвиняеми е за извършването на едно единствено престъпление по 286 ал.1 от НК, а нормата на чл.321 ал.6 от НК изисква сговарянето да е поне за две или повече престъпления. Именно поради липсата на този задължителен елемент от състава на престъплението съдията-докладчик е преценил, че деянието по чл.321 ал.6 от НК е несъставомерно.

В действителност и според решение № 281/28.06.2011 г. по н.д. №1519/2011г. н.к. 2- ро н.о. на ВКС е възможно съдията-докладчик да прекрати наказателното производство съобразно чл.250 ал.1 т.2 от НПК, само когато в обвинителния акт са изложени такива фактически положения, които сочат на несъставомерно деяние. На този етап от съдебното производство съдията- докладчик няма правомощия да проверява доказателствената съвкупност и съобразно последната да решава въпросите, свързани със съставомерността на деянието. Не е предмет на преценка и обосноваването на обвинителния акт, тъй като тя е свързана с доказателствата по делото, а за съставомерността на деянието, следва да се съди само от съдържанието на обвинителния акт.

Съобразно диспозитивите на повдигнатите обвинения по чл.321 ал.6 от НК по обвинителния акт обвиняемите В. и А. през периода 15.02.2010г. – 05.01.2011г. в гр.Варна са се сговорили да вършат в страната престъпление по чл.286 от НК, чрез което престъпление са целели да упражнят

противозаконно влияние върху дейността на органите на досъдебното производство. Т. е. посочено е извършването само на едно престъпление по чл.286 от НК. Съобразно нормата на чл.321 ал.6 от НК изискването е две или повече лица да са се сговорили за извършването на престъпления в страната или чужбина, за които престъпления да е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години и чрез които да се цели да се набави имотна облага или да се упражни противозаконно влияние върху дейността на орган на властта или местното самоуправление. Няма съмнение, че законодателят е предвидил за съставомерността на деянието по чл.321 ал.6 от НК сговорът да е за повече от едно престъпление. Разпоредбата на чл.321 ал.6 от НК въпреки систематичното място се разграничава съществено от организираната престъпна група съобразно нормите на чл.321 ал.1-5 от НК и чл.93 т.20 от НК. Според чл.321 ал.6 от НК се очертава не организирана престъпна група, каквото легално определение на понятието е дадено в чл.93 т.20 от НК, а предварителен сговор между две и повече лица да вършат престъпления, наказуеми с лишаване от свобода повече от три години. Предварителният сговор по чл.321 ал.6 от НК е самостоятелно престъпление, различно от образуването, ръководенето и участието в ОПГ, при което съгласуването на волите да се вършат престъпления е между минимум две лица, липсват елементите на трайност и структурираност, каквито са необходими, за да е налице организирана престъпна група. Освен това при предварителния сговор се преследва особена цел – да се набави имотна облага или да се упражни противозаконно влияние върху дейността на орган на властта или местното самоуправление, за разлика от организираната престъпна група.

С оглед на гореизложеното във връзка с разликите между чл.321 ал. 1-5 и чл.321 ал.6 от НК не могат да бъдат споделени съображенията на П., че не следва да се прилага буквално тълкуване на нормата на чл.321 ал.6 от НК в предвид действието на чл.5 от Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност, която предвижда, че е възможно съществуването на престъпно сдружение между двама души за извършване дори само на едно престъпление при наличието на останалите условия предвидени в законите – наличието на „тежко“ престъпление. Съобразно чл.2а от тази Конвенция "организирана престъпна група" означава структурирана група от три или повече лица, която съществува за определен период от време и действа съгласувано с цел извършване на едно или повече тежки престъпления, предвидени в съответствие с тази конвенция, с цел получаването, пряко или косвено, на финансова или друга материална облага; а чл.2 б "тежко престъпление" е престъпление, за което се предвижда наказание лишаване от свобода най-малко четири години или друго по-тежко наказание;

Чл.5 от Конвенцията на ООН изисква от държавите страни по конвенцията да криминализират две групи умишлени действия:

а) едно или и двете от посочените по-долу деяния за престъпления, различни от опит за или довършване на друга престъпна дейност:

(б) сговаряне с едно или повече лица за извършването на тежко престъпление с цел, свързана пряко или косвено, с придобиването на финансова или друга материална облага и - ако това се изисква от вътрешното законодателство - включително и действие, предприето от един от участниците, в изпълнение на уговореното или участие на организирана престъпна група;

(в) поведението на лице, което със съзнание за целта и престъпния характер на дейността на организираната престъпна група или за намерението да се извършат въпросните престъпления взема активно участие във:

а. престъпна дейност на организирана престъпна група;

б. други дейности на организираната престъпна група със съзнанието, че неговото/нейното участие ще допринесе за постигането на посочената престъпна цел;

б) организиране, ръководене, подпомагане, подбуждане, съдействие или подпомагане със съвети извършването на тежко престъпление с участието на организирана престъпна група.

Тъй като чл.5 от Конвенцията на ООН за транснационалната организирана престъпност очертава само насоките и изисква от държавите членки да приведат законодателството към определени рамки чрез криминализиране на определени деяния, без обаче да сочи реализиране на наказателна отговорност, каквато предвижда единствено вътрешното право - директното прилагане и позоваване на нея в конкретния случай с оглед съставомерност на деянието по чл.321 ал.6 от НК е неприложимо. Това е така, тъй като според Решение №7/02.07.1992г. по КД №6/1992г. суверенно право на отделните държави е да квалифицират във вътрешното си законодателство определени деяния за престъпления, техните съставомерни признаци както и наказателната отговорност за извършването им.

Според същото решение №7/02.07.1992г. по КД №6/1992г. международни договори като конвенции, които определят термини и задължават държавите да криминализират определени престъпления без да определят престъпните състави и наказания за тях не могат да имат пряко действие, защото в тях не са определени престъпни състави и наказания за всяко отделно престъпление, а чл.5 ал.3 от Конституцията изисква престъпленията да бъдат законоустановени към момента на извършването им. Този принцип е обявен и в чл.11 ал.2 от Всеобщата декларация за правата на човека, в чл.15 ал.1 на Международния пакт за гражданските и

политическите права и в чл.7 на Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, от където следва, че никой не може да бъде съден за деяние, което не е било обявено за престъпление към момента на извършването му. Поради това и настоящия състав не споделя мотивите изложени в протеста на П., за наличието на пряко действие и приложение на чл.5 от Конвенцията за транснационалната организирана престъпност по отношение съставомерността на обвинението по чл.321 ал.6 от НК.

Отделно от това според Конвенцията следва да се криминализира сговарянето с едно или повече лица за извършването на тежко престъпление с цел, свързана пряко или косвено, с придобиването на финансова или друга материална облага. В конкретния случай целта не е такава, а упражняване противозаконно влияние върху дейността на органите на досъдебното производство, като нормата на чл.321 ал.6 от НК предвидена от българския законодател в ДВ бр.92/2002 г. очертава форма на предварителен сговор между две или повече лица за извършване на повече от едно престъпление. В диспозитива на повдигнатите обвинения на В. и А. по чл. 321 ал.6 от НК в обвинителния акт е посочено, че двамата са се сговорили да вършат едно престъпление по чл.286 от НК. Фактическите обстоятелства, подробно изложени в същия сочат несъмнено, че става въпрос за осъществено повече от едно деяние по чл.286 от НК в периода 15.02.2010 г. – 05.01.2011 г. в предвид и позоваването на чл.26 от НК.

Настоящият съдебен състав не споделя мотивите на първоинстанционния съд за това, че за съставомерността на деянието по чл.321 ал.6 от НК е необходимо сговарянето да бъде насочено за извършването на определени само по своя вид две или повече престъпления, а не конкретно/или конкретни / престъпления - какъвто е настоящият случай - сговаряне за конкретно престъпление. Независимо от това обаче въззивният съд констатира в производството по чл.250 ал.1 т.2 от НПК, че съобразно фактическите констатации на обвинителния акт се касае за повече от едно деяние по чл.286 от НК, но всяко едно от тях е несъставомерно, тъй като в конкретния случай не е налице специалната цел въздигната като елемент от състава на престъплението по чл.321 ал.6 от НК – да се упражни противозаконно влияние върху орган на властта или на местното самоуправление, както и да се набави имотна облага чрез набедяването по чл.286 от НК.

Според диспозитива на обвинението по чл.321 ал.6 от НК двамата обвиняеми В. и А. са действали с цел да упражнят противозаконно влияние върху дейността на органите на досъдебното производство, но липсват каквито и да било фактическите обстоятелства в този смисъл видно от обвинителния акт, за това че те са действали с цел упражняване на

противозаконно влияние върху орган на власт. Според фактологията на обвинителния акт с престъплението по чл.286 от НК се цели определено лице в случая св.Непомнящий да бъде набедено в извършването на определени престъпления, като обвиняемите съзнават, че това лице не ги е извършило, т е . по никакъв начин не е целено упражняване противозаконно влияние върху органите на досъдебното производство.

В обстоятелствената част на обвинителния акт е описано, че обвиняемата В. е подавала сигнали до органите на досъдебното производство, по които сигнали са извършвани надлежни проверки, образувани са били досъдебни производства, които са приключвани по съответния законоустановен ред. Това по никакъв начин, не осъществява обективния състав на престъплението по чл. 321 ал. 6 от НК - упражняване на противозаконно влияние върху органите на досъдебното производство. Упражняването на такова влияние може да бъде налице, когато са използвани неправомерно определени лични контакти, натиск от всякакъв вид върху съответните органи, а такива конкретни действия не са посочени в обвинителния акт.

Що се касае до субективната страна, прокурорът на лист 11 от обвинителния акт е описал, че умисълът на извършителите според който квалифицира деянието като такова по чл.321 ал.6 от НК се изразява в съгласуването на волите на двамата обвиняеми задружно да фабрикуват мними доказателства за заплахите на А. Непомнящий към В., проявено в трайния характер, разнообразните форми на договаряне и планиране, включително и чрез Скайп с оглед реализирането на задружната им дейност в извършването на престъплението по чл.286 от НК.

Гореизложеното влиза в противоречие с диспозитива на обвинителния акт и по никакъв начин не сочи за извършване на престъпление по чл.321 ал.6 от НК

Поради това настоящият съдебен състав съд намира, че Разпореждането от 20.08.2012г. на СпНС 2 състав по НОХД №1166/2012г. с което е прекратено на основание чл.250 ал.1 т.2 от НПК наказателното производство по същото дело в частта му касаеща повдигнатото обвинение за престъпление по чл.321 ал.6 от НК срещу Р. Д. В. и Б. Ю. А. следва да бъде потвърдено и

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане от 20.08.2012 г. на Специализирания наказателен съд 2 състав по НОХД №1166/2012 г., с което е прекратено на основание чл.250 ал.1 т.2 от НПК наказателното производство по същото дело в частта му касаеща повдигнатото обвинение за престъпление по чл.321 ал.6 от НК срещу Р. Д. В. и Б. Ю. А..
Определението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ

1.

2.